

Piotr Rubik, To cała prawda

Tu czarnych krzeseł rząd
Pustych jak słowa co tylko dzielą
Łatwo wydany sąd
To on, to on, to on, robi błąd
Tam nieodkryty łąd
Możesz go zdobyć sam z wiolonczelą
To niedaleko stąd
Pod prąd, pod prąd, pod prąd.
Masz prawo kochać!
Masz prawo śnić!
Masz prawo śpiewać!
Masz prawo żyć!
Masz prawo marzyć!
Teraz i tu
Na przekór kłamstwu, na przekór złu.
Masz prawo milczeć
A przeciwko tobie może być użyte każde dobre słowo.
Masz prawo milczeć
A przeciwko tobie może być użyty każdy czuły gest.
Masz prawo milczeć
Przyznaj się sam sobie, prawdy nieodkryte ciężą wyjątkowo.
Masz prawo milczeć
Spójrz na szale obie, tu są śmieszne mity
A tam - tam miłość jest,
Tak, tak, tam miłość jest.
Masz prawo kochać!
Masz prawo śnić!
Masz prawo śpiewać!
Masz prawo żyć!
Masz prawo marzyć!
Teraz i tu
Na przekór kłamstwu, na przekór złu.
Nie czekaj wbity w kąt
Nie czekaj, nie
Niech cię prowadzą wiara z nadzieją
Odkryj miłości łąd
Pod prąd, pod prąd, pod prąd.
Tak to prawda
To cała prawda
I tylko prawda
Mówię prawdę
Wyznaję prawdę
Wierźcie lub nie
To nie zniewaga
Chwieje się waga
Wraca odwaga
Wiem, kto wie prawdę
Jedyną prawdę
Zamienić chcę
A moja prawda
Jak struna drga
Radośnie woła
Lub cicho łąka
Masz prawo kochać!
Masz prawo śnić!
Masz prawo śpiewać!
Masz prawo żyć!
Masz prawo marzyć!
Teraz i tu
Na przekór kłamstwu, na przekór złu.